



TROMS OG FINNMARK STATSADVOKATEMBETER

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Deres referanse:

21/4082

Vår referanse:

21/1542 - 3 / JHB003

Dato:

13.10.2021

Høring - Straffelovrådets tilleggsutredning om pønal inndragning

Det vises til departementets høringsbrev av 29. juni 2021 med høringsfrist 15. oktober 2021. Herved inngis felles høringssvar fra Nordland statsadvokatembeter og Troms og Finnmark statsadvokatembeter. Det er kun datatekniske begrensninger som er årsaken til at høringssvaret ikke er signert av begge embeter.

Innledningsvis vil en vise til de høringssvar som er inngitt i forbindelse med Straffelovrådets utredning nr. 2: Inndragning av utbytte fra gjengkriminalitet, og særlig merknadene fra Riksadvokaten og Oslo statsadvokatembeter. En slutter seg bl.a. til den usikkerhet som der tilkjennegis hvorvidt et skille mellom inndragning som er begrunnet i gjenoppretting og inndragning som har karakter av straff, vil bidra til inndragningsregler er lettere tilgjengelig eller bidra til en effektivisering av regelverket.

En kan videre slutte seg til bemerkningene fra Oslo statsadvokatembeter knyttet til hvorvidt det er hensiktsmessig å innføre et tosporet system, og den nærmere begrunnelsen som embetet har gitt i pkt. 4.2 i sitt høringssvar av 23. februar 2021. Det bemerkes for ordens skyld at det som i tilleggsutredningen på s. 13 fjerde siste avsnitt er angitt sitert fra Riksadvokatens høringssvar, ikke synes hentet fra Riksadvokatens høringssvar, men fra høringssvaret fra Oslo statsadvokatembeter. En slutter seg til Oslo statsadvokatembeters merknader om at en alternativ løsning til det tosporede systemet som det legges opp til i den opprinnelige høringen og i tilleggsutredningen, er at sondringen mellom inndragning som er og ikke er straff praktiseres innen dagens regler, i tråd med menneskerettsloven slik som i dag. En er ikke uten videre enig når det i tilleggsutredningen, under pkt. 4.5.3, tilkjennegis at en slik løsning vil kunne skape usikkerhet og ineffektivitet.

En støtter Riksadvokatens uttalelser i høringssvaret når det bl.a. tilkjennegis at det, selv om man ønsker å markere forskjellen mellom inndragning som har et gjenopprettende formål og inndragning som har karakter av straff, ikke nødvendigvis er behov for et nytt kapittel i straffeloven eller en oppdeling av bestemmelsene. Som Straffelovrådet er inne på i tilleggsutredningen under pkt. 4.5.3, kan det være en alternativ lovteknisk løsning å beholde

bestemmelsene samlet under kapittel 13.

Når det gjelder hvilken betegnelse som eventuelt skal brukes om inndragning som straff, er en av den oppfatning at "inndragningsstraff" bør brukes fremfor uttrykket "konfiskasjon". Uttrykket inndragningsstraff harmoniserer bedre med begrepsbruken for andre straffarter i straffeloven, og gir i sin ordlyd klart til uttrykk hva som ligger i straffarten. En ser ikke en slik ordbruk vil medføre sammenblanding om inndragning som ikke er straff, slik Straffelovrådet synes bekymret for.

En slutter seg til straffelovrådets forslag om at det, for det tilfellet at det innføres et tosporet system, bør gis bestemmelser som gir hjemmel for gjenstandsinndragning hvor gjenstanden er brukt eller er bestemt til bruk ved en straffbar handling, og verdiinndragning, slik som nærmere beskrevet i pkt. 4.4.2 og 4.4.3 i tilleggsutredningen. Når det gjelder verdiinndragning vises det særlig til det praktiske behovet for denne formen for reaksjon ved brudd på fiskerilovgivningen, slik som beskrevet i tilleggsutredningen under pkt. 4.4.3 og 5.2.

I Straffelovrådets utkast til ny § 55 a og § 55 b fremgår det at den som har begått en straffbar handling kan "dømmes" til å tåle konfiskasjon av ting, og at konfiskasjon kan ilegges sammen med fengselsstraff, samfunnsstraff, bot eller rettighetstap. Slik ny § 55 a er formulert kan inndragningsstraff bare fastsettes ved dom. Det bør i fremtiden, som i dag, være anledning til å fastsette inndragningsstraff ved forelegg og som eneste reaksjonsform, f.eks. ved fiskerikriminalitet. Det bør videre åpnes for å idømme gjenstandsinndragning også ved forvaringsstraff. En antar at Straffelovrådet har unntatt forvaringssakene idet gjenstanden som er brukt til den straffbare handlingen kan vurderes inndratt etter bestemmelsen om forebyggende inndragning. Det vil imidlertid være langt mer naturlig, og forhindre ytterligere prosess rundt inndragningen, om gjenstanden inndras som følge av den straffbare handlingen som allerede er begått.

Høringssvaret medfører følgende endringsforslag til Straffelovutvalgets lovutkast:

Ordlyden i ny § 55 a bør formuleres slik:

"Den som har begått en straffbar handling, kan ilegges inndragningsstraff av ting ...".

Lovbudet bør videre ha et tillegg hvor det fremgår at inndragningsstraff kan ilegges som eneste straffereaksjon. Aktuelle straffebestemmelser må gis et tillegg om at inndragningsstraff er anvendelig straffart.

Ordlyden i § 55 b bør formuleres slik:

"Inndragningsstraff kan ilegges sammen med

a) fengselsstraff, jf. § 32 bokstav c

b) forvaring, jf. straffeloven § 41..."

En idømmelse av inndragningsstraff sammen med forvaring nødvendiggjør en endring av gjeldende § 41, som kan gis slik ordlyd:

"Sammen med forvaring kan det idømmes

a) inndragningsstraff, jf. kapittel 9 a, og

b) rettighetstap, jf. § 59 bokstav d."

Hugo Henstein
førstestatsadvokat

Jørn Henning Bremnes
statsadvokat

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Gjenpart

Nordland
statsadvokatembeter
Riksadvokaten

Postboks 273

8001

BODØ

Postboks 2102 Vika

0125

OSLO